

C.A. Lorentzen (1749-1828). "Dannebrog falder ned fra himlen under Volmerslaget ved Lyndanis d. 15. juni 1219". Malet 1809. Findes på Statens Museum for Kunst.

Legenden om Anders Sunesen, der i slagets mørke time rejser hænder mod himmelen, hvorefter flaget falder ned er en god legende, men forbliver en røverhistorie. Legenden om Dannebrog, Tallinn og Anders Sunesen (ca. 1165-1228) er en afskrivning af 2. Mosebog 17:8-16, samt den afledede fortælling om Kejser Konstantin's vision før slaget ved Ponte Molle år 312 e. Kr. Legenden fik sin endelige udformning i Arild Huitfeldts "Danmark Riges Krønike" i år 1599 e. Kr.

Hans Svanning skrev år 1559 e. Kr. at det flag der faldt ned fra himlen år 1219 e. Kr. var det samme som det flag, Kong Hans tabte i det katastrofale felttog til Ditmarsken år 1500 e. Kr., og som blev genvundet af Frederik II. i 1559 e. Kr. Det er denne del af røverhistorien der gør at mange kilder skriver at det originale Dannebrog befandt sig i Slesvig Domkirke ind til alder fik det til at smuldre bort i år 1660 e. Kr.

Den tidligste legende er Petrus Olais krønike fra år 1527 e. Kr. Det er denne krønike der først knytter flaget der falder fra himlen til Dannebrog og Tallinn. Petrus Olais skrev sin beretning fra et nu tabt værk, der placerede slaget, ikke ved Tallinn, men ved Fellinn, Estland og et slag der fandt sted år 1208 e. Kr.

Den legende vi har i dag er derfor resultatet af flere historier blandet sammen, alle omskrevet med et katolsk islæt af både politiske og teologiske årsager.

En anden historie om hvordan vi fik vort flag

Det er vigtigt at begynde beskrivelsen af det danske flag med at indse, at det kors der benyttes i de oprindelige rød-hvide flag er det hedenske livkors, som vi visuelt kender fra bl.a. vore guldskillinger fra år 385-670 e. Kr. Livkorset er opbygget som to ens bjælker sat på en vinkel på 90° og kan findes på utallige helleristninger fra tidlige tider.

Helleristning fra Åby, Bohus Len, dateret til ca. år 1000 f. Kr.

Det er dette hedenske livkors, som den katolske kristendom overtager og gør til en korstogsfane. Hermed er det med ét klart hvorfor det er nødvendigt at opfinde en røverhistorie om Dannebrog's oprindelse, der fjerner dette banner fra de danske og peger pilen mod Rom og Bibelen.

Dannebrog og The Cross of St. George i Slaget ved Hastings år 1066 e.Kr.

Bayeux gobelinen, der i helt utrolige detaljer beskriver optakten til og selve Slaget ved Hastings år 1066 e. Kr. Denne 70 meter lange gobelin blev lavet under opsyn af biskop Odo, halvbroder til Hertug William af Normandiet, umiddelbart efter selve slaget i perioden 1066-77 e. Kr.

Hic Willelm Dux et exercitus ejus venerunt ad montem michaelis.
(Her Hertug William og hans hær kom til Mont Sankt Mikael).

På denne del af tapetet ses fortroppen med Hertug William, og hvor fanebæreren bære Sankt Georgs korset, der som bekendt kan genfindes i nutidens engelske flag. Hvad der er mere spændende er bagtroppen, der tilsyneladende er dansk (man må jo hjælpe familien, ikke?), og hvor fanebæreren tydeligt bærer den danske livfane, se billedet nedenfor.

I forstørrelsen af banneret fra ovennævnte del af gobelinen kan vi se at bannerføreren helt uden for tvivl fører Dannebrog. Rytteren, der er bannerfører for Danernes livfane, er en del af bagtroppen i det endelige angreb mod Harold. Vi ved at ryttere fra Hertug Williams hær også bruger Ravnefanen, og vi ved at Kong Harold bruger Dragemærket. Vi kan således se den katolske manipulation i hvorledes slaget ved Hastings er foreviget eftertiden med Korstogsfanen (og ganske interessant Ravnefanen) mod Dragemærket, St. George mod Dragen, den katolske kristendom mod hedningene.

Vi kan ikke umiddelbart forklare tilstedeværelsen af Dannebrog allerede 14. oktober år 1066 e. Kr., ligesom vi heller ikke kan sige om dette røde klæde med det hedenske livkors er kendt som Dannebrog.

Hertug William er 5. slægtsled efter Hrolf der Ganger "Rollo", der år 912 e. Kr. fik tildelt Normandiet af Frankerne som Danegæld for ikke at afbrænde Paris. Om Rollo kom fra Fakse, Sjælland eller Møre i Norge har Nord- og Øst-Danerne haft stridigheder om i over 1.000 år. Under alle omstændigheder er Rollo i samtiden Daner. Den katolske kristendom blev indført ved Normandiets hof af strategiske årsager overfor omverdenen. De sæder og skikke der blev fulgt ved hoffet var ifølge Frankernes historieskrivere "Danico More" eller "Danernes skikke". Der er derfor ingen tvivl om at Slaget ved Hastings i samtiden ikke var andet end en videreførelse af vore forfædres utallige interne borgerkrige om arveret til trone og land.

Med væringer i Miklagård år 1103 e.Kr.

Det byzantinske kejserdømme hyrer væringer til livgarden fra år 839 e. Kr. under Kejser Theophilos (regent 829-842), der kalder dem Rus, dvs. de kom ned fra Gardaríki. De er en del af den byzantinske flåde under Kejser Konstantin Porphyrogenetos (Regent 912-959 e. Kr.) og deltog i angrebene mod Kreta år 902 og 949 e. Kr., samt invasionen af Syrien år 955 e. Kr.

Væringer i Miklagård ca. år 1081-1118 e.kr. Fra Ioannis Skylitzis Krønike fra Biblioteca Nacional, Madrid, dateret til ca. 1100 tallet e.kr. Ioannis Skylitzis havde titlen "kouropalates" og arbejdede under Kejser Alexios I. Komnenos.

Som det ses af farvetegningen ovenfor er der en af væringerne, der fører den danske livfane (markert med den sorte pil).

Kongens ravnefane afløses af (liv)korsfanen.

Saxo nævner (bog 12:29, 15. bog Fra Svend Grathes - til Valdemar den Stores død): ”jeg ønsker mig kun under Korsets Banner”. Disse ord siges af en saksisk ridder umiddelbart efter sammenbrudte fredsforhandlinger mellem Hertug Henrik og Valdemar I. den Store og finder sted i samme år, hvor ”Absalon for at hemme Sørøveriet, lagde Grunden til en ny fæstning paa Salt-Holm, som vel maatte kaldes et godt Dannevirke af Smaasten”, dvs. år 1167 e. Kr., og før erobringen af Venderne borg Arkona på Rügen, hvilket som bekendt sker i år 1169 e. Kr.

Dette er første gang vi hører en korsfane sat i forbindelse med Valdemar I. den Store, hvorfor det ser ud som om livkorsfanen år 1167 e. Kr. har afløst Valdemar I. den Store's Ravnefane.

Ovenover vises en Penning slået under Kong Valdemar I. Den Store (1154-1182) i Slesvig. Bagsiden viser livskors-fanen, der helt åbenlyst bærer præg af Ravnefanens udformning. Mønterne kan ikke være slået før efter Slaget på Grathe Hede 23. oktober 1157. Vimpelsstrimlerne på ovennævnte fane er en videreførelse af de symbolske (ravne) styrevinger på Ravnefanen og vindposen i Dragemærket, der formentligt blev brugt til at give vindretningen, dels under sejlads, dels for bueskytterne under slag.

Hen imod slutningen af 1100 tallet e. Kr. er det hedenske livkorsbanner blevet til en katolsk korskorsfane, hvorefter man får travlt med at opdigte skabelsesmyter om fanens oprindelse gennem eventyret om Volmerslaget ved Lyndanisse lørdag den 15. juni 1219.

Livkorsfanen i farver fra år 1372 e. Kr. Findes i Claes Heinens våbenbog ”Gelre, heraut des armes: Wapenboek ou Armorial de 1334 à 1372 contenant les noms et armes des princes chrétiens, ecclésiastiques et séculiers, suivis de leurs feudataires.” 2 af bogens sider omhandler Danmark og billedet ovenfor er Valdemar Atterdags hjelmtegn. Bemærk at fanen er kvadratisk!

En omvej over Johanniterordenen

En tilhører til et af mine foredrag har gjort mig opmærksom på den meget gamle tanke, i hvert fald fra 1800 tallet, at Dannebrog kan have været en Johanniterfane. Professor Riel i Kiel har foreslået at Dannebrog har en tæt forbindelse til Knud Lavardkulten på den måde at Knud Lavard fik den 25. juni som helgensdag da han blev kåret år 1170 e. Kr. Dette er usædvanligt derhen at den normale helgensdag var dødsdagen, og vi ved med sikkerhed at Knud Lavard blev dræbt onsdag den 7. januar 1131 e. Kr. Samtidigt ved vi at Johannitenes store festdage var 23. og 24. juni. Tanken er derfor at Knud Lavard skal ses som en forlængelse af Johannes Døberen og Dannebrog som en Danernes johanitterfane.

Knud Lavard er måske afbildet med en korsfane, men denne korsfane er hverken Dannebrog eller det vi senere forstår som en Johanniterfane. Korset i banneret mangler og det gør det fordi den oprindelige Johanniterfane ikke havde korset broderet i banneret. Samtidig var banneret et sort klæde, jvf. afbildningen i Skive Gamle Kirke.

Vi har absolut ingen beviser for at Johanniterordnens krigsfane overhovedet var et rødt klæde med et hvidt kors før efter år 1489 e. Kr. Hvis krigsfanens farver har fulgt klædedragten, som vi ser hos Tempelridderne, tyder det på at krigsfanen kan have været et sort klæde, der senere påføres et hvidt kors. Den fane der vises med Knud Lavard i Skive Gamle Kirke fra år 1522 e. Kr. er netop et sort banner.

Så vi må nok desværre aflive myten om Knud Lavard og Johannitterfanen.

Konklusion

I tidlige tider førte vi – lad os bare sige Danerne – to faner, nemlig livfanen og dragefanen. Dragefanen blev i vikingetiden til dragehovedet på skibene og livfanen blev brugt side om side med kongens banner – ravnebanneret.

Vi har set at ravnebanneret blev afløst af livfanen som kongens mærke i 1167, hvorefter historikere har haft travlt med at få livfanen gjort kirkelig.

Som kuriosum kan da nævnes at livfanen, der var kvadratisk, blev afløst af den protestantiske galgekors fane under reformationen, men det var jo langt senere.

Og hvordan vores flag kom til at hedde Dannebrog – se, det er en helt anden historie